

Reflexions

TRIBUNA

Així no, perquè és injust i inútil

La vaga general del 29-S està justificada de sobres pel gir bruscat de Zapatero

JOAN CARLES GALLEGRO
SECRETARI GENERAL DE CCOO A CATALUNYA

El 29 de setembre, sens dubte, també marcarà el curs polític. Convoacar una vaga general està justificat de sobres pel gir bruscat que ha fet el Govern central en les polítiques per combatre la crisi. S'abandonen les polítiques d'estímul fiscal i de garantia de la protecció social just quan, a inicis del 2010, començàvem a rebre'n els fruits, en forma de tímids senyals de recuperació econòmica, augments de la confiança empresarial i fre en la tendència de destrucció d'ocupació. El pla d'ajust pressupostari, la reforma de la Llei de Caixes i la reforma laboral són les opcions del Govern espanyol, amb el suport implícit o explícit de CiU i el PNB i del mateix PP, que obren la porta al desmantellament d'un model social basat en la garantia de drets laborals i socials i en la seva provisió pública. Altres reformes prioritàries i urgents que els sindicats hem estat reclamant, com la fiscal, la financera, l'energètica, l'educativa o la de recerca, entre d'altres, s'obvien. Es constata l'orientació a sortir de la crisi consolidant les febleses estructurals que ens van dur on som.

La reforma laboral ha estat el detonant de la convocatòria de vaga general. Els seus continguts són inútils i injustos. No creen ocupació, en faci-

ten la destrucció, augmenten la temporalitat i la precarietat, desequilibren la relació entre empresaris i treballadors a l'empresa, afebleixen la negociació col·lectiva, generen més incerteses i inseguretats en els treballadors i obren vies a l'exclusió laboral d'alguns col·lectius. La reforma ens allunya d'Europa en drets laborals i s'instal·la en la lògica dels baixos costos laborals i la precarietat. I el que necessitem és estabilitat i seguretat, reconeixement de la qualificació professional, reciclatge i actualització permanent, innovació i recerca, tant en productes com en processos, i flexibilitat interna pactada per adequar l'organització del treball amb les condicions als canvis.

La reforma se centra a facilitar i abaratir l'acomiadament. La formulació legal de la previsió de pèrdues futures com a causa per acomiadar a un cost per a l'empresari de 12 dies permetrà actuacions discrecionals i deixa el treballador amb una incertesa sota la qual difícilment assumirà la motivació i implicació que requereix una empresa moderna que ha d'establir vincles sòlids amb el seu personal per facilitar la innovació.

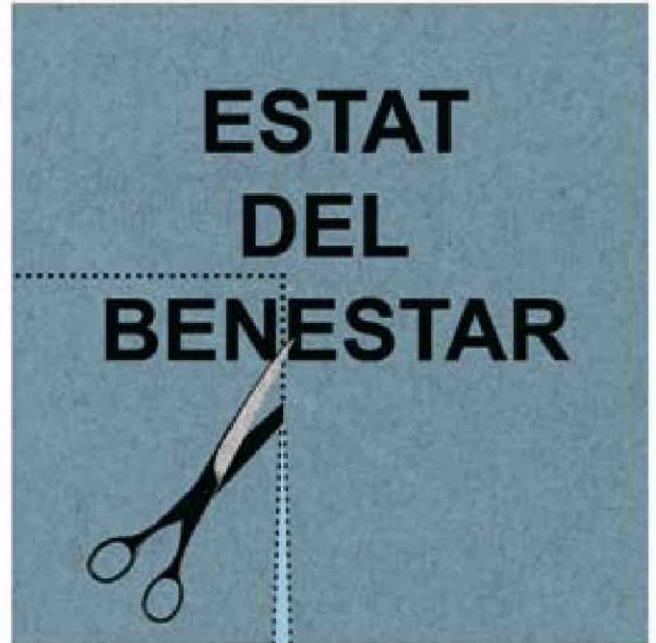
En canvi, la reforma opta per augmentar el poder unilateral de l'empresari per desvincular-se del compliment del conveni col·lectiu, tant en

L'ajust pressupostari, la reforma laboral i la Llei de Caixes desmantellen el model social de drets

Les noves mesures no creen ocupació, fan créixer la precarietat i ens allunyen d'Europa

retribucions com en canvi de condicions de treball. Una dinàmica que serà font de conflictes a l'empresa que només es podran superar recuperant els equilibris que dona la negociació col·lectiva i el pacte amb relació al coneixement, la informació i la participació de què han de disposar els representants dels treballadors per acordar la flexibilitat necessària.

Finalment, la reforma obre la via a l'exclusió laboral dels col·lectius amb més dificultats d'ocupació. No aposta per millorar els serveis públics d'ocupació amb més recursos per individualitzar les polítiques d'acompanyament a la recerca d'ocupació i garantir la igualtat en l'accés a la feina. Per contra, traspasa aquesta responsabilitat a agències privades de col·

GABI BELTRÁN

locació amb afany de lucre, sense definir cap protocol amb els serveis públics ni cap obligació de tracte igualitari dels demandants d'ocupació. Això obre una perillosa via d'exclusió de les persones amb dificultats per ser ocupades, ja que no seran rendibles per a unes empreses de col·locació que tenen afany de lucre. A més, l'increment de la capacitat de sanció a les persones aturades pressionarà a la baixa les condicions de treball que s'ofereixin per entrar al mercat de treball. És un nou pas enrere en els drets laborals que ens allunya del que necessitem per modernitzar les empreses, que són unes condicions de treball millors i no la precarietat.

En resum, la reforma retalla drets laborals i forma part de l'atac a l'Estat del benestar que representen les polítiques d'ajust. Per la inutilitat i la injustícia de les mesures que es prenen, diem que *així no*, que hi ha altres maneres de fer les coses. Hem de paraitzar el país, fer que el Govern refaci el camí, retorni al diàleg i es comprometi amb els drets i les garanties per sortir de la crisi. Si el 29-S parem, ho farem possible.

PER OPINAR SOBRE L'ARTICLE
blogs.publico.es

www.ccoo.cat